

[Thisted Knudsen.]

for at finde frem til en løsning, der er mere beskatningsmæssigt rationel og måske også mindre byrdefuld for skovene end den nuværende ordning.

H. C. Toft: Den højtærede finansministers udtalelse var efter min opfattelse ikke særlig klar, og jeg vil derfor gerne have bekræftet af den højtærede finansminister, at der ikke kan herske tvivl om, det tilsagn, som den højtærede landbrugsminister gav under behandlingen af landbrugslovene, gående ud på at landbruget skulle fritages for statsgrundskatterne og for grundstigningsskyld også for skatteåret 1964-65.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg kan glæde det ærede medlem hr. H. C. Toft med, at det hersker der ikke tvivl om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Lovforslaget (nr. 133) findes i tillæg A. sp. 1629, fremsættelsen i tidenden sp. 4624).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kolbjørn: Loven om afgift af forlystelser har i den sidste halve snes år været underkastet en række ændringer. Afgiftssatserne er blevet revideret enten som led i finanspolitiske foranstaltninger eller under hensyn til biografbranchens konjunkturer. Også provenuets fordeling mellem stat og kommuner er blevet revideret.

I de særligt interesserede kredse er for-

lystelsesskatten på biografforestillinger under livlig debat. Biografbesøget har jo i en række år været stærkt nedadgående. I hovedstaden er antallet af solgte billetter set i forhold til kulminationen lige efter krigen faldet til det halve. Forklaringen herpå søges først og fremmest i fjernsynets stærke udbredelse, og det fremhæves, at dette jo viser film uden forlystelsesaft. Det rejser unægtelig et problem, som har flere sider. Dette problem er imidlertid under behandling i et af ministeriet nedsat udvalg med repræsentanter for såvel filmsbranchen som myndighederne, og det vil derfor være rimeligt at udsætte en nærmere drøftelse heraf, til udvalgets betænkning foreligger.

Det lovforslag, vi i dag skal behandle, hviler på en indstilling fra det pågældende udvalg og går som bekendt ud på, at man uden at afvente en samlet behandling af film- og biograflovgivningen udvider den støtte, som for tiden ydes til den danske filmsproduktion. Den ydes jo i dag først og fremmest i den form, at der tildeles indehaveren af producentrettighederne til en dansk film 25 pct. af den pligtige forlystelsesaft for filmens offentlige forevisninger, for danske farvefilm 40 pct. Denne støtte foreslås nu udvidet til også at gælde film, der optages i samarbejde mellem danske og udenlandske filmsproducenter. De nærmere regler tænkes fastsat af ministeren for kulturelle anliggender.

I betragtning af, at en sådan samproduktion vil kunne muliggøre en mere omfattende optagelse også af kostbare film, og at forslaget muliggør realiseringen af rekommandationen fra Nordisk Råd og Nordisk Kulturkommission, kan mit parti gå ind for tanken. Det vil sikkert ikke være hensigtsmæssigt at fastsætte detaljerede regler i loven, men vi har med interesse læst den højtærede ministers understregning af, at i Norge, hvor der er gennemført en lovgivning om støtte af denne art til samproducerede film, har kirke- og undervisningsdepartementet i en bekendtgørelse af 2. juni 1958 bl. a. gjort det til en betingelse for støtte, at den norske del af produktionen skal forestås af en ansvarlig norsk producent, at den norske indsats af arbejde og kapital normalt bør være af samme størrelse